

Aleksandras Ilginis (1937-2012)

Panaudota Marytės Ilginienės archyvų medžiaga.

2005 m.

ŠVENTĖ

“Gubojas” įpusėjo ketvirtą dešimtmetį

bos darbą iš paties autoriaus dovanų gavo ir A. Ilginio draugas ir bendramintis, leidyklos-spaustuvės savininkas Saulius Jokužys.

“Gubojas” panaši į judėjimą, jis tęsiasi jau 35-erius metus”, - kalbėjo Klaipėdos savivaldybės administracijos Kultūros skyriaus vedėjas Vidas Pakalniškis. Beje, suskaičiuota, kad per visą savo veiklos laikotarpį studija turėjo 2785 narius.

Šiuo metu klubui vadovaujanti tapytoja Regina Donbrauskaitė prisimena pati į “Guboją” pirmąkart atėjusi po mokyklos baigimo. Vėliau, Sankt Peterburgo dailės akademijoje įgijusi teatro dailininkės specialybę, sugrįžo į Klaipėdą ir mylimą kolektyvą. “Mokyklose laikomasi programos, daugiau dėmesio skiriama drausmei, o dailės klubo atmosfera - daug laisvesnė”, - kalbėjo pašnekovė, svarstydama apie “Gubojos” populiarumo priežastis.

Dabar klube veikia keturios studijos: vaikų, jaunimo, tapybos suaugusiems bei parengiamoji, skirta ketinantiems stoti į aukštąsias dailės mokyklas, taip pat kūrybinė grupė, vienijanti įvairaus amžiaus narius. “Gubojos” aprėpiamos saviraiškos sritys - nuo vaizduojamosios iki taikomios dailės.

R.

“Gubojos” įkūrėjas A. Ilginis (kairėje) pradžiuo aktorį B. Gražį (viduryje) savo dovanotu paveikslu. Algirdo KUBAIČIO nuotr.

Valerija LEBEDEVĀ
valerija@ve.lt

Klaipėdos dramos teatro fojė praėjusį savaitgalį atidaryta dailės klubo “Gubojas” 35-mečiui skirta paroda.

Pasveikinti klubo vadovų susirinko gausus būrys bendraminčių, buvusių ir dabartinių “Gubojos” narių.

Parodoje eksponuojami Petro Gužo, Sigutės Jusaitienės, Kosto Žolio, Svetla-

nos Gorenko ir kitų “gubojiečių” kūriniai.

“Asmenybė istorijoje atlieka svarbų vaidmenį”, - vernisažo metu primindamas svečiams “Gubojos” istoriją kalbėjo menotyrininkas Petras Šmitas. 1970-aisiais dailininkas, pedagogas Aleksandras Ilginis uostamiestyje įkūrė dailininkų mėgėjų studiją. Po aštuonerių metų “Gubojas” jau džiaugėsi liaudies, kitaip saktant - pavyzdinio, kolektyvo vardu.

Veikla, plėtota įtraukiant

dailės profesionalus bei mėgėjus, nenutrūko net per sudėtingą 1991-1993 metų laikotarpį, kuris buvo lemtingas ne vienai panašaus pobūdžio organizacijai. “Gubojas” atsilaiškė. Anot A. Ilginio, ji tapo pagrindu ir Žemaitijos dailininkų sąjungai.

“Gyvenimas trumpas, o menas - ilgaamžis”, - savo eiliuotą sveikinimą reziumavo dedikacijomis ir odėmis garsėjantis Dramos teatro aktorius, tapytojas Bronius Gražys, kuriam A. Ilginis įteikė savo paveikslą. Tapy-

Dailės klubo „Gubojas“ 35 - mečio paroda Klaipėdos dramos teatre 2005 m.

Broniaus Gražio parodos atidarymas 2007 08 03 ŽDS galerijoje.

Broniaus Gražio parodos atidarymas 2007 08 03 ŽDS galerijoje.

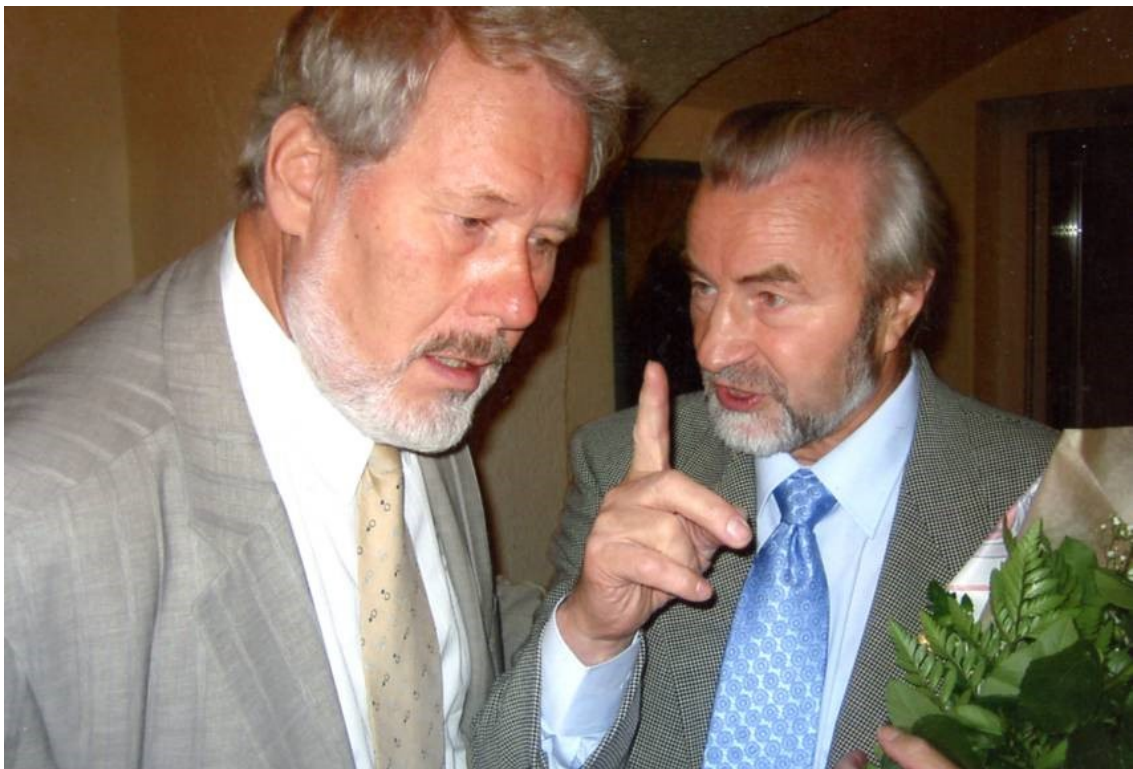

Gudojai 30 metų. Parodų rūmai. 2000 m. rugsėjo 13 d. V. Dmuchauskienė, A. Ilginis, N. Laužikienė, A. Daujotienė, P.Šmitas, Liniauskas, R. Bartkienė.

Parodų rūmai. 2000 m. Egidijus Skarbalius su Žemaitijos vėliava.

Menotyrininkas P. Šmitas su A. Ilgiu.

DAILĖ

Po "Gubojos" skėčiu...

"Gubojos" direktore R. Donbrauskaitė-Plotnikova pati lankė "Guboją" prieš dvidešimt metų. Simono RADINO nuotr.

Rima ČELIAUSKAITĖ

Jau 34 metus dailės klubas "Guboją" yra giliai įleidęs šaknis į pajūrio smėlį. Pirmosios "Gubojos" sėklos pabiro dar 1970-aisiais, kai klubo įkūrėjas Aleksandras Ilginis subūrė įvairaus amžiaus, sugebėjimų, polinkių žmones. Iki šiol šiame klube telpa visi: ir mėgėjai, ir profesionalai...

Savivaldybės viešosios bibliotekos Meno skyriuje "Guboją" atidarė savo paroda - labai įvairi, atskleidžiančių ir romantišką, ir siurrealistišką gubojiečių dvasias. Ši paroda tarsi sako, kad po "Guboją" kiekvienas kuriantis žmogus randa užuoveją.

A. Ilginis, jau trisdešimt penktus metus auginantis "Guboją", nors ir po sunkios ligos, tebevadovauja suaugusiųjų tapybos studijai. Be jos, čia dar veikia vaikių, jaunimo bei paruošiamoji stojantiejiems į aukštąsias mokyklas studijos.

Ir ginčijasi, ir padeda...

Parodoje savo darbus eksponuoja V. Ablonskis, L. Domarkienė, E. Lipinskaitė,

S. Jusaitienė, G. Ilakytė ir kt. Tai - šiemet surinkta nauja kūrybinė grupė iš žmonių, kurie buvo susiję su "Guboją". "Tuos žmones vėl subūre. Vienam žmogui sunku: kam trūksta pasitikėjimo, kam drąsos visuomenę parodyti savo darbus. Kartu - smagiai", - sakė "Gubojos" direktorė ir jaunimo studijos vadovė Regina Donbrauskaitė-Plotnikova, pati lankiusi šią studiją prieš dvidešimt metų, o čia mokytojauti sugrįžusi 1997-aisiais.

Kokiais amžiaus žmonės renkas į dailės klubą?

Į susitikimus paskutiniai kiekvieno mėnesio pirmadieniais susirenka labai įvairaus amžiaus žmonės: nuo 20 iki 60 metų. Visko pasitaiko: kartais smarkiai susiginėja, "apsispardo". Dėl kritikos labiau pyksta jaunimas, o vyresni žmonės ramiau žiūri į savo kūrybą. Jaunimas - daug ambicingesnis ir kritiką priima labai skaudžiai.

Kokiais įžymiais žmonėmis gali pasigirti "Guboją"?

Iš mūsų išėjo Anatolijus Klemencovas, Antanas Krištopaitis. A. Klemencovas pradėjo "Guboją" lankyti, kai jam buvo 18-20 metų. Man teko matyti nuotraukas, kurio-

Paroda atskleidžia ir romantišką, ir siurrealistišką "Gubojos" dvasias

A. Ilginis prieš 30 metų pasėjo "Gubojos" sėklas pajūryje

se jis dar be ūsų. Jis daug metų buvo su "Guboją", ir A. Krištopaitis iki šiol dalyvauja parodose kartu su mūsų dailės klubu, atvyksta konsultuoti mėgėjus.

Kuo išsiskiria gubojiečiai?

Jie - kaip ir visi menininkai - labai savotiški, kiekvienas turi savo gyslelę. Vienas daugiau linkęs į tapybą, kitas - į grafiką, trečias - į klasikinį piešimą. Ir jų stiliai labai įvairūs: nuo klasikinio iki avantgardo. Man net kartais pristinga žinių jiems patarti, mat esu tapytoja. Kiekvienas darbas, nors yra padarytas mėgoje, yra labai nuosirdus. Gal to darbo netaisyklinga kompozicija ar dar kas nors, bet darbe atsispindi tam tikra nuotaika ir šiluma.

Kas vienija gubojiečius?

Nuosirdumas, tarpusavio supratimas. Mes ginčijamės, bet padedame vieni kitiems. Smagu žiūrėti, kaip vienas kitam pataria: ką reikėtų pakeisti, ką pridėti. Būna ir užsispyrusių autorių. Labai gerai, kad jie turi savo sprendimą, savo koncepciją. Bet visi jaudinasi dėl kitų: kad tik darbai pavyktų. Kiekviename susitikime jaučiama tokia nuotaika.

Per parodą vienas lankytojas uždavė klausimą: ar kartais neatrodo mėgėjų darbai geresni nei profesionalų? Ką jūs apie tai manote?

Į šį klausimą įvairiai galima atsakyti... Bet kartais didesnė šiluma sklinda iš mėgėjų kūrybos. Jie nesiekia darbais nustebinti ar padaryti šou, jie tiesiog kuria: ką turi širdyje, tą ir išlieja. Mėgojas auga visą gyvenimą, o profesionalas savo lygį pasiekia, ir viskas.

Jūs pati lankėte "Guboją" prieš keliasdešimt metų. Ar šis klubas liko toks pat, ar jis pasikeitė?

Dvasia liko ta pati. A. Ilginis, kaip ir buvo energijos kamuoliukas, taip ir liko. Jis - visų idėjų pradininkas. Kai buvau jauna gubojietė, man rūpėjo visai kiti klausimai, nei dabartiniam jaunimui. Tačiau jis labai smalsus - tas noras gauti žinių kartais net nukankina. Pareimi namo išsiurbtas... Bet vis tiek norisi su jais bendrauti: jie suteikia naujų minčių, idėjų, impulsų. Dėl jų mano pačios darbai praturtėja.

Jei taip jus išsiurbia mokiniai, kas verčia sugrįžti į "Guboją"?

Nuosirdumas.

Nors "Gubojos" tapytojai - mėgėjai, bet jų darbai dvelkia nuosirdumu

Šeštadienis 2000 09 16

AKTUALIJOS

VAKARŲ EKSPRESAS 3

PARODA

Du jubiliejai Dailės parodų rūmuose

Jurga PETRONYTĖ

Rugsėjo 13 d. popietę į Klaipėdos dailės parodų rūmus susirinko neįprastai daug žmonių. Trečiadienį čia atidarytos dvi neeilinės parodos.

80-meį švenčiančio garsaus fotografo Juozo Polio fotografijų paroda "Lietuva - tėvynė mūsų" ir Klaipėdos dailės klubo "Guboją" 30-mečiui skirta klubo narių tapybos ir skulptūros darbų paroda.

J. Polis žinomas kaip daugelio fotoalbumų apie Lietuvą autorius. Jo fotografijose, eksponuojamos Parodų rūmuose, užfiksuota atgimstančios Lietuvos istorija: Pirmasis Sąjūdis sužaviavimas, Medinin-

kų tragedija, Sausio 13-osios įvykiai, rusų okupacinės kariuomenės išvedimas, Popiežiaus palaiminimai, Baltijos kelias, tautai reikšmingų dienų minėjimai. Šalia dokumentinių kadru lyg atsvara pateikiamos meninės fotografijos iš paukščių skrydžio. Yra čia Trakų pilis ir šv. Onos bažnyčia Vilniuje, Nemuno-Neries santaka ir Neringos peizažas, Klaipėdos senamiesčio vaizdai. Visos nuotraukos atliktos rankiniu būdu ir labai preciziškai. Fotografijų kokybė nenukentė net pateikiant jas didelio formato.

Paroda susilaukė išties didelio netikto fotografų, bet ir miestiečių dėmesio. Klaipečiai, pasveikinę jubiliatą, dar ilgai da-

Dailės klubo "Guboją" vadovą A. Ilginį sveikina mero patarėja A. Daujotienė

Sauliaus STONIO nuotr. Po parodos atidarymo J. Polis (su gelėmis) dar ilgai diskutavo su uostamiesčio fotografais

linosi įspūdžiais ir diskutavo po kelis kartus apžiūrėdami fotografijas.

Netrukus kitose dviejose Parodų rūmų salėse buvo pristatyta Klaipėdos dailės klubo "Guboją" jubiliejinė paroda. Žvejų kultūros rūmuose įsikūręs dailės klubas jau 30 metų buria įvairių sričių menininkus. Daug kam "Gubojos" studija tapo pirmąja mokykla, iš kurios išėita į plačiuosius dailės vandenius. Ne vienas narys, baigęs mokslus, vėl sugrįžo į "Guboją". Kodėl? Klubas įkūrėjas ir ilgametis jo vadovas dailininkas Aleksandras Ilginis sako: "Sunku išreikšti žodžiais studijos narių pasitikėjimą, kūry-

binio darbo entuziazmą. Dažnai girdžiu sakantį: "... ateinu čia kaip į psichoterapijos sesansus..." ir džiaugiuosi aplink matydamas gražius ir laimingus žmones...". Kūrybos džiaugsmas ir grožio siekimas akivaizdus ir gubojiečių darbuose.

30-ojo gimtadienio proga klubą pasveikinusi mero patarėja Audra Daujotienė sakė: "Man Klaipėda asocijuojasi su jūra, o pajūris su fantastišku augalu - guboją. Kaip nuostabus augalas guboją puošia pajūri, taip dailės klubas "Guboją" puošia mūsų miestą".

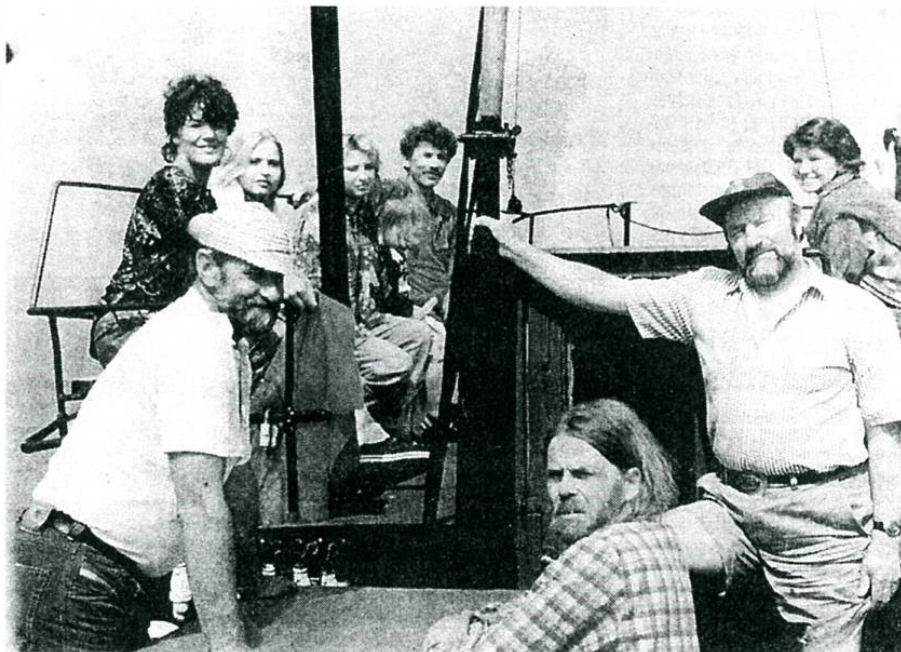
2020 m. pleneras prie Lukšto ežero.

Vakarų ekspresas Penktadienis 1999 05 21

PARODA

Dailės klubas "Gubojas"

Žvejų kultūros rūmuose veikia "Gubojos" narių kūrybinių darbų paroda. Joje darbus pateikė dvidešimt autorių.

FOTOGRAFIJA IŠ ARCHIVO

"Gubojos" tapytojai D. Rusys, A. Ilginis, B. Jokubauskis

Klaipėdos žvejų kultūros klubo studija įsikūrė 1970-aisiais. Per gyvavimo metus yra surengusi gerokai per šimtą parodų, dalyvauta tarptautinėse marinistų parodose, gauta medalių ir prizų Paryžiuje, Varšuvoje ir kt.

Studija yra surengusi dvidešimt vasaros plenerų. Dvidešim-

metį kurtas tradicijas.

"Gubojas", išgyvenusi ne viena sunkų gyvavimo laikotarpį, 1995-ais tapo savarankiška miesto visuomenine organizacija.

Šiuo metu Dailės klube veikia vaikų piešimo, jaunimo paruošiamoji grupė (filialas Vėžaičiuose), jaunimo mados, mažosios tekstilės ir tapybos studijos suaugusie-

riai Antanas Garjonas, Antanas Krištopaitis, Danielius Rusys, Mikolas Gaučas, Silverijus Masiulis, Borisas Jokubauskis, Aldona Ramonienė, Regina Dambrauskaitė, Aleksandras Ilginis ir kt.

Paroda veiks iki birželio 16 d.

"Vakarų ekspreso" informacija

Dailės klubo "Guboja" nariai, apsisprendę pagyventi pačioje Žemaitijos širdyje, Šatrijos kalno papėdėje.

Dailininkų vasara žemaičių žemėje

Janina Zvonkuvienė

Dailės klubas "Guboja", vadovaujamas Aleksandro Ilginio, jau rengiasi savo gyvavimo 30-mečiui. Jubiliejus bus po metų, o šiemet studija organizavo dešimt dienų "gyvenimą" Žemaitijos sostinės - Telšių pašonėje. Iš šio "gyvenimo" turėtų gimti būsimos jubiliejinės parodos darbai.

Dvylika "Gubojos" narių su savo vadovu Aleksandru Ilginiu dešimt dienų nakvojo etnografiniame žemaičių kaime prie Telšių. Juos globojo žemaičių muziejaus "Alka" direktorius, Žemaičių kultūros draugijos vadas Stanislovas Kasparavičius ir draugijos sekretorė, taip pat didelė mėgėja piešti, tapyti, Regina Bartkienė. Dailininkai stovyklavo ant ratų, kasdien aplankydami vis kitas šventas, istorines, įžymias šio krašto vietas: Šatrijos kalną, Plūni-

viena diena buvo pažintinė netik dailininkų akiai, bet sužinota daug konkrečių istorinių faktų ir legendų. Tai irgi penas dailininkų sumanymams. Puikus vasaros oras ir nuoširdi globa, žemaičių krašto legendos ir nuostabūs gamtovaizdžiai labai praturtino dailininkų vaizduotę ir... eskizų popierius.

Atėjus rudeniiui, "Gubojos" klubo nariai vėl rinksis į savo studijas. Šiemet veiks šios: vai-

kų piešimo studija, jaunimo piešimo ir tapybos studija, paruošiamoji grupė norintiems studijuoti dailę, tapybos studija suaugusiems ir vaikų dailės studijos filialas Vėžaičiuose. "Guboja" - geras prieglobstis linkusiems piešti, tapyti ir ieškantiems bendraminčių. Čia pradžių gavo ne vienas žinomas dailininkas. Visi jie turėtų susitikti kitą rudenį, "Gubojos" trisdešimtmečio proga.

Vėl liepsnoja išsaugota ugnis

Aleksandras Ilginis. Albino Stubros nuotrauka

Jonas Tarasevičius

Istorijos vadovėliuose, legendose ir pasakojimuose rašoma, kad Žemaitijoje daugelyje vietų buvo saugoma šventoji ugnis. Bet visa tai buvo labai seniai, todėl tikslių duomenų apie vietas, kur degė šventosios ugnies laužai, beveik nėra.

Mūsų technikos amžiuje laužai nebereikalingi. Elektra, benzinas, atominė energija ir šildo, ir apšviečia, ir gamina visas gėrybes. Daugelis pamiršo, o galbūt net ir nežino kaip gera kartais pasėdėti prie ugnelės.

O ugnelė, suliepsnojusi šiomis rugsėjo dienomis, tai iš pelenų pakilęs Klaipėdos miesto dailės klubas "Gubojas". Dvidešimt dvejus metus gyvavusi dailės studija "Gubojas" tapo nebereikalinga 1992 metais, bet tai neįveikė atkaklių "Gubojos" ugnies saugotojų Aleksandro Ilginio ir Edmundo Klimo. Šie šventos meno ugnies saugotojai net penkerius metus dangstė pelenais žarijas, kurios vėl išidegė ir suliepsnojo. Studijos pavadinimo nebeliko, bet liko visiems buvusiems ir esantiems klubo nariams taip brangus "Gubojos" pavadinimas.

Penkerius metus tuometiniu Žvejų kultūros ir sporto rūmų direktorius E. Klimas saugojo buvusios studijos turta ir patalpas, penkerius metus A. Ilginis "kursė žarijas židinyje" ir iš nieko nereikalavo jokio atlyginimo. Viskas buvo išsaugota ir išlaikyta, todėl šiandieniniai gubojiečiai gali vėl rinktis į savo buvusias patalpas ir šildytis prie išsaugotos ir taip širdžiai mielos ugnelės, kuri vis labiau išliepsnoja ir žada degti ilgai ir karštai. UAB "Žvejų kultūros rūmai" dailės klubui "Gubojas" ne tik išlaikė, bet ir su-

remontavo visas patalpas.

Pernai spalio mėnesį įregistruoti miesto savivaldybėje dailės klubo "Gubojas" įstatai nurodo įvairiapusę kūrybinę, mokomąją ir organizacinę veiklą, kuri ne vienam klaipėdiečiui atvers galimybes lavintis meno srityje, domėtis kitų darbais, dalyvauti įvairiuose renginiuose, ekspedicijose ir stovyklose.

Beje, pirmoji dailininkų stovykla jau įvyko Ventėje, kur dvylika klubo narių per dešimtį dienų sukūrė visą parodą. Ją galima pamatyti iki rugsėjo 15 d. Ūkio banko patalpose.

- Pirmas blynas neprisvilo, - džiaugiasi dailės klubo "Gubojas" vadovas A. Ilginis. - Ir buvusios studijos, ir naujieji nariai aktyviai dalyvavo šioje stovykloje. Aš tuo labai džiaugiuosi, nors kai man užduoda klausimą, kam man reikalinga ta "Gubojas", nežinau ką atsakyti.

Matyt, kad "Gubojas" - tai Aleksandro gyvenimas, jo sielos virpėjimas ir dvasinė ramybė.

- Klube dirbsime visi kartu, bet nenorime likti užsidarę savo rate. Būtinai užmegsime tarpusius ryšius su miesto visuomene. Tegul pas mus ateina kiekvienas mylintis meną ir ne būtinai tik tapybą. Galbūt ne vienas klaipėdietis norėtų įgyvendinti savo svajonę išmokyti piešti ar nutapyti paveikslą, bet nesiryžta tam. Mūsų klube bus visiems vienodos galimybės. Tarp dailininkų tapytojų savo vietą ras ir literatai, ir muzikai, ir kiti menininkai. Juk ir pats gyvenimas jau verčia tai daryti. Šiuo metu dailės klube "Gubojas" veikia piešimo studija, jaunimo dailės studija, jaunimo mados studija ir tapybos studija. Ateityje galbūt atsiras literatų ir muzikos studijos, galbūt atsiras naujos tradicijos arba kitokios darbo formos.

Vasaros pleneras
Telšiuose 1999 m.

Studijos nariai:
(pirmoje eilėje)
G. Ilakytė,
I. Dailidienė,
A. Ramonovičienė,
B. Jakubauskas.
(Antroje eilėje)
S. Gorenko,
R. Liutikienė,
A. Ilginis,
R. Bartkienė,
N. Ežerinskaitė,
S. Kasparavičius.

NAUJIENOS

L. Popovos „Kaimo motyvai“—į Paryžių

Zvejų kultūros ir sporto rūmų „Gubojos“ liaudies dailės studiją pasiekė maloni žinia: ji pakviesta dalyvauti tarptautinėje dailės parodoje Paryžiuje. Pradžią tam davė II sąjunginio liaudies kūrybos festivalio, vykusio Maskvoje, parodos dalyviai Liudmila Popova, Jūratė Januškevičiūtė ir Petras Gužas. Liudmila Popova už diptiką „Kaimo motyvai“ pripažinta minėto festivalio laureate. Jos „Kaimo motyvai“ iškelti į Paryžių, kur 1988 me-

tų gegužės mėnesį rengiama tarptautinė marinistų paroda.

Dera priminti, kad už dalyvavimą II sąjunginiame liaudies kūrybos festivalyje „Gubojos“ nariai Petras Gužas (už diptiką „Žašigonė“) ir Jūratė Januškevičiūtė (už darbus „Sodžius“ ir „Rūpintojėlis“) bei Liudmila Popova apdovanojami TSRS rašytojų, kompozitorių, dailininkų, žurnalistų ir kinematografininkų sąjungų medaliu.

„Tarybine“ laikraščio 1988 sausio 10a

1984 m. pleneras
Kartenoje.

„Gubojos“ vaizduojamojo meno liaudies studijos vadovas, tapytojas Aleksandras Ilginis neseniai atšventė penkiasdešimties metų jubiliejų. Ta proga mūsų interviu.

— Jūsų vadovaujama studija gerai žinoma miesto visuomenėi ir ne tik jai. Savoime suprantama, taip ir norisi pasidomėti — ar nepavargote, ar nenusivylėte, ir apskritai, ką apie tai manote?

— Poetas Vytautas Mačernis, kurio memorialinį muziejų neseniai įkūrėme Varduvoje, turėjo asmeninį planą keturiasdešimčiai metų į priekį... Mano planas kuklesnis — penkiolikai metų, ir jis turėjo būti įgyvendintas 1985 metais. „Gubojoje“ yra net keturios kūrybinės sekcijos suaugusiems ir trys — vaikams, galima sakyti, kad aštuoniasdešimt procentų numatytų darbų jau atliktas. Spręskite patys — ar galėjau nusivilti, pavargti?..

— Taigi faktas lieka faktas — sukaupėte didžiulę visuomeninės veiklos patirtį. Būtų apmaudu, jeigu jūs netikėtai atsisakytumėte šios veiklos. Tikėsimės, jog taip neįvyks... Žinome ir tai, kad labai išsiplėtė „Gubojos“ veiklos geografija. Ką galėtumėte pasakyti šiuo aspektu?

— 1970 m. su savo kūrybos darbais dalyvavau pirmoje jaunųjų dailininkų respublikinėje parodoje kartu su visais dabartiniais meno „korifėjais“. Aišku, būtų buvę šaunu ir toliau eiti šiuo keliu. Bet šitas mano nenurimstantis charakteris! Todėl labai apsidžiaugiau, kai prieš tryliką metų Lietuvos žu-

vies pramonės gamybinis susivienijimas sudarė sąlygas rengti kasmet kūrybines stovyklas, kurių deka brendo kūrybinis

branduolys „Gubojoje“, atsirado galimybė pabuvoti su kūrybiniais darbais Vilniuje, Kaliningrade, Rygoje, Leningrade

(čia minima paroda „Inrybprom—80“), Maskvoje (dalyvavome pirmame ir antrame sąjunginiuose liaudies kūrybos festivaliuose), o 1985, 1986 ir 1987 metais — Japonijoje. Pastarojoje, salone „Ginza chol“, kur organizuojamas stambiausio laikraščio „Asahi sinbun“ ir visos Japonijos jūreivių profesijos specialios parodos, dalyvavome mes, gubojiečiai. Manau, jog „Gubojos“ tokie plačios veiklos meridianai džiugina visus.

— Matau, kad neseniai iš Maskvos parsivežėte aukštus „Gubojos“ veiklos įvertinimus — Zuvų ūkio darbuotojų profesijos Centro komiteto prezidento „Garbės raštą“, padėką (A. Ilginui) už tarptautinę veiklą ir asmenines dovanas. Ir apskritai Jums įvairių „Gubojos“ veiklos apdovanojimų nestinga. Kaip vertinate visa tai?

— „Visa tai“ — ne mano vieno nuopelnas, bet didžiulio kolektyvo, kuris šiuo metu yra pasiekęs kūrybinę brandą... Jaučiu didelę pagarbą Dmitrijui Jefremovui, kuris rūšio patalpose, nepritaikytose net sandėliui, sugebėjo įrengti lipdybos klasę bei medžio apdirbimo dirbtuvę. Jonas Pulmonas sukurė kūrybingą jaunimo kolektyvą. Romo Klimavičiaus vadovaujami grafikai, perpratę labai sudėtingą akvatintos technologiją, pasiekė aukštą meninį lygį. Nenuilstama Petro Gužo veikla „Gubojoje“ (šiemet jis dalyvavo tarptautinėje marinis-ty parodoje Japonijoje). Dailininkas ne tik lyderis tarp

kūrybingiausių studijos narių, bet ir su didele meile kuria trumpametražius filmus, o savo meninėmis nuotraukomis papildė mūsų studijos metraščių... Kaipgi nepažymėti jūros darbininko Algio Paukštaičio, Sergejus Jerovojaus, Aleksandro Krasnoluckio. Nemažą indėlį įdeda ir mūsų „veteranai“ — Aldona Jurevičiūtė, Jūratė Januškevičiūtė, Olga Saurbajeva, Vytautas Vičiulis, Antanas Garjonas ir kiti. 1986 metais tapome žvejų premijos laureatais.

— O kokie „Gubojos“ ryšiai su Lietuvos žuvies pramonės laivynu?

— Rugsėjo mėnesį buvau Maskvoje ir šia tema kalbėjau su Zuvų ūkio darbuotojų profesijos CK pirmininke N. Matrosova. Ji pranešė, kad 1988 metais „Gubojos“ kolektyvas atstovaus visai mūsų šaliai Japonijoje. Todėl iki 1988 metų liepos 1 d. bus surengti dveji atrankiniai kūrybinės veiklos turai: pirmas — laivuose ir įmonėse, o antras — Lietuvos žuvies pramonės gamybiname susivienijime. Geriausi dailininkų kūriniai bus išsiųsti į tarptautinę trylikąjį marinis-ty parodą. Tad atsiveria nauji studijos veiklos horizontai. Nežūrint į visa tai, studijos pagrindinė veikla ta pati — pagalba tiems, kurie tapo jūroje. Tai yra konsultacijos paštu ir individualios rekomendacijos teorijos ir praktikos klausimais. Geriausiai dirbantys dalyvauja visuose „Gubojos“ renginiuose.

— O dabar nors trumpai pa-
 (Nukelta į 8 psl.)

(Atkelta iš 7 psl.)

kalbėjime apie jus, kaip tapytojo, kūrybą. Visuomeninė veikla taipogi yra savos rūšies kūryba, ir tai jus akivaizdžiai įrodė... Taigi kokios meno problemos jus jaudina, ką jūs tapote ir mėgstate tapyti ir kaip sekasi įkūnyti kūrybinius sumanymus?

— Tai turėtų būti kito mūsų interviu tema. Bet, jeigu jau paklausėte, galiu atsakyti gana glaustai, apibendrintai...

Tapyba — tai žmogaus dvasios poreikis. Šiuo metu, vykstant sudėtingiems procesams mūsų visuomenės socialinėje struktūroje, tikriausiai ir dailininkui nevalia būti užsidariusiam „estetizmo“ problemose. Iš čia išplaukia ir formos, ir turinio ieškojimai. Ar įmanoma glaustai atsakyti į jūsų klausimą. Sunku. Tačiau pabandyčiau. Manau, jeigu kūrinyse — vidiniai neišnešiotas, jo negali pilnai išreikšti. Jis paprasčiausiai nenusiseka. Ir tokie kūriniai nereikalingi. Kūrybinių sumanymų daug. Tik kaip surasti laiko jiems įgyvendinti? Mėgstu tapyti natūrmortus, portretus, jūrą, bet juk ne tai svarbiausia, svarbiausia gerai tapyti.

— Kaip vertinate lietuvių profesionaliąją ir saviveiklinę tapybą?

— Sunku vienu žodžiu atsakyti į šį sudėtingą klausimą...

Mano samprata, lietuvių dailėje abi sąvokos išsirutuliojo iš liaudies meno. Menas įvairiose istorinėse epochose reiškė atitinkamą visuomenės sluoksnių interesus. Keičiantis gyvenimui, keičiasi ir tradicijos, bet liaudies dailėje jos yra pastovios. Iki XIX a. lietuvių meno tradicijos buvo pastovumo pavyzdžiu Europoje. Lietuvių liaudies menui visada buvo būdingas spalvų subtilumas, ritmas, metaforos, alegorijos, mitologiniai įvaizdžiai. Meninės kokybės kriterijai buvo perduo-

dami iš kartos į kartą. Aišku savai, individualybė praturtindavo tokį meną. Kaip ir profesionalioje dailėje, talentas rasdavo savo vietą šioje vertybių sistemoje.

Profesionalioji dailė savo meniniais principais siejasi su liaudies meno tūkstantmetėmis tradicijomis, yra sveikintina. Aš prieš kosmopolitizmą, nes tuomet užmirštama, kaip atrodė ir ką reiškė liaudies meistrų sukurtų verpsčių ornamentika ir simbolika. Profesionalioji dailė turi pasižvalgyti, kaip atrodo išdrožtas kėdės atlošas, išaustas audinys, kokia margučių ornamentika. Ši dviplanė simfonija tikriausiai yra ištakos...

Na, o mėgėjiškoji dailė (arba saviveiklinė) neturėtų griežtai atskirti nuo liaudies dailininkų. Profesionaliosios dailės poveikyje, neturint meninių įgūdžių, gilesnių tradicijų nepažinimas, lemia mėgėjiško meno vertę. Tik tvirta pasaulėžiūra, pastovus talento ugdymas gali suformuoti kūrybinę individualybę, mokančią ir turinčią ką pasakyti žiūrovui.

— Ir vis dėlto jau pastebėjau Jūsų pastarojo meto kūryboje filosofinę potekstę, o taipogi subtilios meninės formos ieškojimus. Todėl norėtumėte pateikti labai tradicinį klausimą — artimiausi kūrybiniai planai?

— Ačiū už komplimentą... Bet, matyt, visa tai yra gyvenimo patirties rezultatas.

Pastaruojau metu „Gubojos“ formavimasis stabilizavosi. Įvairios sekcijos dirba ritmingai ir kryptingai. Matyt, ir man atsiras daugiau laisvo laiko, kurį skirsiu tikrai kūrybai. Tam visos darbo sąlygos yra.

— Ką gi, nuoširdžiai palinkėsiu Jums geros sveikatos šio jubiliejaus proga, sėkmingos visuomeninės veiklos ir kūrybinio įkvėpimo.

Kalbėjosi
 Algis KUKLYS

Kūrybos meridianai

Aleksandras Ilginis.

Adomo Šaltenio nuotrauka

„Gubojos“ vaizduojamojo meno liaudies studijos vadovui, tapytojui Aleksandrui Ilginiui spalio 15 d. sukanka penkiasdešimt metų. Ta proga pateikėme jubiliatui keletą klausimų.

— Jūsų vadovaujamos studijos veikla plačiai žinoma ne tik mūsų mieste, respublikoje, bet ir Sąjungoje, ir net Japonijoje. Savaimė suprantama, taip ir norisi pasidomėti — ar nepavargote, ar nenusivylėte ir apskritai ką apie tai manote? O gal nereikėjo tos „Gubojos“?..

— Tai, kas yra dabar, pagal mano perspektyvinį planą turėjo būti užbaigta 1985 metais. Saky-

sime, poetas Vytautas Mačernis, kurio memorialinį muziejų neseniai įkūrėme Varduvoje, turėjo asmeninį planą keturiasdešimčiai metų į priekį... Mano planas kuklesnis — penkiolika metų, ir jis turėjo būti įgyvendintas 1985 metais. Bet šiandien, kai „Gubojoje“ yra net keturios kūrybinės sekcijos suaugusiems ir trys — vaikams, galima sakyti, kad aštuoniasdešimt pro-

centų numatytų darbų jau įgyvendinta. Spręskite patys — ar vertėjo gyventi?..

— **Tai gi faktas lieka faktų — sukauptė didžiulę visuomeninės veiklos patirtį. Žinome ir tai, kad labai išsiplėtė „Gubojos“ veiklos geografija. Ką galėtumėte pasakyti šiuo aspektu?**

— 1970 metais su savo kūrybos darbais dalyvavau pirmojoje jaunųjų dailininkų respublikinėje parodoje. Aišku, būtų buvę šaunu eiti tuo keliu... Bet šitas bjaurus nenuoramiskas charakteris. Todėl itin apsidžiaugiau, kai prieš tryliką metų Lietuvos žuvies pramonės gamybinis susivienijimas sudarė sąlygas kasmet rengti kūrybines stovyklas, kurių deka brendo branduolys „Gubojoje“, atsirado galimybė pabuvoti su kūrybiniais darbais Vilniuje, Kaliningrade, Rygoje, Leningrade (pažymėtina paroda „Inrybprom—80“), Maskvoje (dalyvavome pirmajame ir antrajame sąjunginiuose liaudies kūrybos festivaliuose), o 1985, 1986 ir 1987 metais — Japonijoje.

— **O kokie „Gubojos“ ryšiai su laivynu?**

— Rugsėjo mėnesį buvau Maskvoje, kur su Žuvies pramonės darbuotojų profsąjungos Centro komiteto pirmininke N. Matrosova turėjome išsamų ir įdomų pokalbį šia tema. Atsiveria nauji studijos veiklos horizontai ir galimybės. Tačiau studijos pagrindinė veikla ta pati — pagalba tiems, kurie jūroje, tai yra, konsultacijos paštu ir individualios rekomendacijos teorijos ir praktikos klausimais. Šalia to, jiems organizuojami trumpi praktiniai užsiėmimai tarp reišų. Kūrybingiausi jūreiviai dalyvauja visuose „Gubojos“ renginiuose. Be to, galiu pridurti, kad N. Matrosova informavo, jog 1988 metais Japonijoje „Gubojos“

— „Visa tai“ — ne mano darbas, bet didžiulio kolektyvo, kuris šiuo metu yra susiformavęs, veiklos įvertinimas. Jaučiu didelę pagarbą Dmitrijui Jefremovui, kuris rūšio patalpose, nepritaikytose net sandėliui, sugebėjo įrengti lipdybos klasę bei medžio apdirbimo dirbtuvę. Jonas Pulmonas subūrė apie save aktyvų jaunimo kolektyvą. Romo Klimavičiaus vadovaujami grafikai, perpratę labai sudėtingą akvatintos technologiją, pasiekė aukštą meninį lygį. Nenuilstama Petro Gužo veikla „Gubojoje“. Kaip gi nepažymėti jūros darbininko Algio Paukštelio, Sergejaus Jerovojaus, Aleksandro Krasnoluckio. Nemažą indėlį įneša ir mūsų „veteranai“ — Aldona Jurevičiūtė, Jūratė Januškevičiūtė, Olga Saurbajeva, Vytautas Vičiulis, Antanas Garjonas ir kt.

— **O kokie „Gubojos“ ryšiai su laivynu?**

— Rugsėjo mėnesį buvau Maskvoje, kur su Žuvies pramonės darbuotojų profsąjungos Centro komiteto pirmininke N. Matrosova turėjome išsamų ir įdomų pokalbį šia tema. Atsiveria nauji studijos veiklos horizontai ir galimybės. Tačiau studijos pagrindinė veikla ta pati — pagalba tiems, kurie jūroje, tai yra, konsultacijos paštu ir individualios rekomendacijos teorijos ir praktikos klausimais. Šalia to, jiems organizuojami trumpi praktiniai užsiėmimai tarp reišų. Kūrybingiausi jūreiviai dalyvauja visuose „Gubojos“ renginiuose. Be to, galiu pridurti, kad N. Matrosova informavo, jog 1988 metais Japonijoje „Gubojos“

kolektyvo kūryba atstovaus visai mūsų šaliai. Todėl ta proga iki 1988 m. liepos 1 d. bus surengti du atrankiniai kūrybinės veiklos turai. Laimėję pirmąsias tris vietas bus apdovanoti, o jų kūriniai išsiųsti į tarptautinę trylikąjį marinistų darbų parodą.

— **O dabar nors trumpai pasvarstykime Jūsų, kaip tapytojo, kūrybą... Kokios meninės formos, teorijos ir kt. problemos Jus jaudina, kaip sekasi jas įkūnyti?**

— Tai galėtų būti kito interviu tema. Bet, jeigu jau paklausėte, atsakysiu glaustai, apibendrintai... Tapytojo kūryba — ne vien desertiniais pyragėliai. Tai dvasinio gyvenimo poreikis. Šiuo metu, vykstant sudėtingiems procesams mūsų visuomenės socialinėje struktūroje, tikriausiai ir dailininkui nevalia būti užsidariusiam „estetizmo“ problemose. Čia riksmui ir teigimui vietos yra daug. Iš čia išplaukia ir formos, ir turinio ieškojimai. Ar įmanoma vienaženkliu atsakymu atsakyti į Jūsų klausimą?.. Manau, jeigu kūrybinis neišsėtos, kam jis reikalingas? O minėtųjų kūrybinių problemų sprendimui trūksta laiko.

— **Nuoširdžiai linkiu Jums geros sveikatos, sėkmingos visuomeninės veiklos ir kūrybinio įkvėpimo, arba, kaip rašė dailėtyrininkas J. Tatoris, „tegu ir dailės studija, turinti „Gubojos“ varda, būna atkakli, veikli ir kūrybinga, tegu ji bars-tovo grožio sėklas, auginą naujus daigus“.**

Kalbėjosi
ALGIS KUKLYS

Vytauto Mačernio muziejaus atidarymas, 1987 m. birželis.

LIAUDIES KŪRYBOS
FESTIVALIS

„DARBAS IR POLKŠIS“ N5(215)
1987 m.

„GUBOJOS“ SĖKLOS

AURELIJA LIAUŠKIENĖ

Lietuvoje yra 17 saviveiklinės dailės studijų. Penkios jų vadina si liaudies dailės studijomis. Šį vardą turi ir „Guboja“ — Klaipėdos žvejų kultūros ir rūmų sporto studija — įsikūrusi 1970 metais. Tuomet joje buvo 14, dabar — 156 nariai. Per tuos septyniolika metų surengtos 126 kolektyvinės ir beveik tiek pat asmeninių parodų. Studija šefuoja 3 vaikų klubus, bendrauja su Kaliningrado, Rygos, Leningrado jūrininkų rūmų dailės studijomis.

Guboja. Šis ilgašaknis augalas paplitęs Europoje, Azijoje, Australijoje. Priskaičiuojama net 120 jo rūšių. Sodinama ji pajūrio kopoms sutvirtinti, puokštėms pajvairinti ar šiaip akiai padžiuginti. Klaipėdietiškosios „Gubojos“ pirmąją sėklą, jau taip giliai suliepusią šaknis į uostamiesčio kultūrinį gyvenimą, ne atsitiktinai pasėjo studijos vadovas Aleksandras Ilginis. Ilgus metus dirbęs laivyno vyresniausio kapitono padėjėju, jis vis dėlto pakluso įkyriai, nenuslopinamai minčiai ir galų gale, metęs gerai apmokamą darbą, įkūrė studiją. Panūdo A. Ilginis suburti bendraminčių į savitą, neramų, ieškančią kolektyvą. Ir štai per septyniolika metų „Guboja“ ne tik prigijo, bet ir išsišakojo: čia jau veikia tapybos, grafikos, skulptūros, jaunimo, piešimo sekcijos, liaudies vaizduojamojo meno kabinetas.

„Guboją“ žino ne tik Lietuvos pamarys, žino ir Maskva, Leningradas, žino net Japonija. 1985 metais dalyvauta Tekančios saulės šalies kasmetiniame dokininkų ir žvejų profsąjungiškame renginyje. (Šiais metais čia bus eksponuojamas V. Narmonto paveikslas „Dukrelė“), 1986 metais gubojiečių darbai buvo tos pat šalies marinistų parodoje. Japonai gerai įvertino A. Jurevičiūtės „Neriją“ ir „Kadagius“, O. Saurbajevos „Raidą“ bei „Jachtklubą“, A. Garjono „Sūnaus portretą“, A. Ilginio „Poeto J. Kantauto portretą“, A. Paukštaičio „Baltijos jūrą“.

Studijos narių kūrybinės versmės — vasaros stovyklos. Šių metų vasarą gubojiečiai Plungės rajone, Varduvoje, rengs poeto V. Mačernio memorialinį kambarį. Čia bus grafikos, tapybos, skulptūros darbai. Tai bus pirmoji kryptinga kūrybinė stovykla, nes, jei neskaitant studijos narių šioje tokio prisidėjimo įrengiant visuomenės veikėjo, spaudos darbuotojo, publicisto M. Jankaus memorialinį muziejų Šilutės rajone, tos vasaros kūrybinės stovyklos buvo tik parodinio fondo pildymas.

Kai lankiausi, „Guboją“ ruošėsi užgavėnių šventei, kuri Klaipėdoje šiais metais buvo surengta pirmą kartą.

Po „Guboja“ telpa visi, kurie moka ir nori skulptūroje, tapyboje, grafikoje išreikšti kūrybinę mintį. Būtent po „Guboją“ kiekvienas atėjusysis randa užuovėją, tokią reikalingą kūrybingam neprofesionalui — įkvėpimą, paskatimą, galimybę eksponuotis. Čia antrąjį pašaukimą ras architektas R. Kraniuskas, chirurgas S. Jurovojus, matematikos mokytojas J. Skirmantas, tralerio laivyno bazės žvejybos meistras A. Paukštaitis, beje, jau dalyvavęs 104 parodose. Studijos veikla dažniausiai ir koncentruojama į parodinę veiklą — nariai nuolat dalyvauja respublikinėse, sąjunginėse parodose. Klaipėdos trečiajame knygyne „Gubojai“ yra skirtas kūrybinis plotas. Šiuo metu čia eksponuojami Vytauto Narmonto darbai. Kasmet kelios ekspozicijos plaukioja jūromis. Dalis „Gubojos“ kolekcijos yra išvežta į Plungės rajono Varduvo kolūkį, o Klaipėdos žvejų kultūros ir sporto rūmuose veikia pastovi tapybos ir grafikos paroda.

Būdamas tapytojų dirbtuvėse, pastebėjau kelis portretus. Jaučiau, jog jie tik akiai malonūs, o širdies stygos nesuskamba. Aleksandras Ilginis, lyg atsopėjęs mano mintis, paaiškino, jog jie tik ieškojimų gairės. Čia dar tik sustabdyta gyvenimo akimirka, tačiau nėra kūrybinio blyksnio, ėjusio pro tapytojo jausmus, pro ilgesį, nevirtį, džiaugsmą. Tačiau jis atsiras. Būtinai atsiras. Dėl to ir yra „Gubojai“!

Zuvu ūkio darbuotojų profsąjunga

Klaipėdos jūreivystės mokyklos dėstytojas — studijos dailininkas S. Masiulis, „Gubojos“ įkūrėjas ir vadovas A. Ilginis ir Klaipėdos žvejų kultūros ir sporto rūmų darbuotoja A. Bekešytė.

Piešia vaikai.

Žvejybos meistro A. Paukštaičio „Regata“.

M. KURAIČIO nuo

„Gubojos“ vasara

Kaip ir kiekvieną birželį, ir šiais metais Žvejų kultūros ir sporto rūmų „Gubojos“ dailės liaudies studijos nariai išvyko kūrybinėn stovyklon. Vėl nauji maršrutai, susitikimai, etiudai, eskizai kuriamiems darbams. Šiemet gubojiečius svetingai priėmė Plungės rajono Varduvo kolūkis. Kaip buvo pasirinktas šis maršrutas, ką naujo studijiečiams davė ši kūrybinė darbo ir poilsio stovykla, paprasčiau papasakoti studijos vadovą Aleksandrą ILGINĮ:

— Šį kartą gidu, pasirenkant stovyklą, mums buvo Plungės rajono kultūros skyriaus vedėja Danutė Malakauskienė. Užsukau su nerimu pasitarti, nes prieš pat stovyklos pradžią gavome neigiamą atsakymą iš Platelių, kur buvome įsikūrę pernai.

... Vedėja pajuokavo: „Turiu savo širdžiai mielą Zemaitijos kampeklį – Varduva, kur gyvena tikrai darbštūs žmonės. Gal patiks ir jums“.

Taip mes ir atsidūrėme Varduvoje, kur pasitiko ir visą stovyklos laiką globojo apylinkės Tarybos pirmininkas Zenonas Garbenčius, vietos mokyklos direktorė Aleksandra Satikienė, Varduvo kolūkio pirmininkas Arūnas Paulavičius. Pastarasis, mus sutikęs, linksmai pasišaipė:

— Nežinau, kaip ten, dailininkų darbas kenksmingas ar ne, bet mūsų ūkyje tokia tvarka: kas dirba su chemikalais — gauna nemokamai pieno. Jūsų dažuose, manau, ne tik H₂O, tad irgi duosiu šviežio pieno, žinoma, jeigu dirbsite, o ne tinginiausite.

Savo pažadą pirmininkas tesėjo su kaupu. Neliko skolinga ir „Guboja“. Sužinojė, kad kitamet dedamas pamatas naujiems kultūros namams, mes būsimai kolūkio darbo pirmųjų galerijai nutapėme ir dovanojome keturių nusipelnusių kolūkiečių — buvusio kolūkio ilgamečio pirmininko Trumpicko, paukštininkės Zadeikienės, verselių augintojo Jaručio, kolūkio inžinieriaus Žvinklio portretus. Stovyklos pabaigoje surengėme ataskaitinę parodą.

— Be išvykų į gamtą tapyti Varduvo apylinkių peizažų, ką naujo davė ši stovykla?

— Visų pirma praturtėjome naujais susitikimais su šio krašto puikiais žmonėmis. Apie Varduva, Jono Mačernio gimtinę, mums papasakojo čia visų gerbiamas žmogus LTSR nusipelnęs kraštotyriminkas Karolis Bružas. Beje, mes dalyvavome ir iškilmėse J. Mačernio gimtinėje. Šarnoles kaimo minint jo 65-ąsias gimimo metines bei talkinome apipavidalinant patalpas minėjimui.

Turėjome įdomių susitikimų su kolūkiečiais, kaimo inteligentija, vyresniųjų klasių moksleiviais. Netoliese stovyklavo ir „Minijos“ liaudies kūrybos gaminių įmonės dailininkai. Su susivienijimo vyriausiuoju dailininku Juozu Šakiniu tarėmės kitais metais rengti teminę darbo ir poilsio stovyklą, tai mano sena svajonė, kurią puoseleju.

Kalbėjosi A. ŽICKUVIENĖ.

P. GUZO nuotraukoje . gubojiečiai svečiuose pas Karoli Bružą.

Lietuvos žvejys

N 40 (532) 1985. X. 12.

Bendradarbiauja dailės studijos

Zvejų kultūros rūmų dailės studija „Gubojas“ gyvuoja nuo 1970 metų. Per tą laiką susibūrė tapybos entuziastų kolektyvas, kuriam vadovauja nepamainomas Aleksas Ilginis. Lietuvos TSR Kultūros ministerijos nuostatais 1978 metais studijai suteiktas pavardinis vardas. Apie 30 Klaipėdos žvejybos laivynų bazių jūreivių ir kranto darbuotojų lanko studiją. Nuo „Gubojos“ įkūrimo dienos joje dirba Petras Gužas, žinomas klaipėdiečiams iš daugelio parodų. Meilė tapybai atvedė į studiją Tralerių laivyno bazės tralų meistrą Algį Paukštaitį, Vytautą Normantą, Liujmilą Popovą. Kai kurie buvę studijos nariai, tapę profesionaliais dailininkais, nepraranda ryšio su pašaukimo draugais. Tai Lina Pečiulytė ir Aldona Saputienė, baigusios Dailės instituto pedagogikos fakultetą.

Savo kūrybos biografiją studijoje pradėjo ir „Dangės“ kombinato dailininkas Ernestas Zvaigždinas.

Tarp „Gubojos“ šandieninių narių yra pirmasis kapitono padėjėjas Petras Petravičius, laivo gydytojas S. Jarovojus.

Saviveikliniai dailininkai dažnai rengia parodas uostamiesčio gyventojams, žuvies pramonės įmonių kolektyvams. Du mėnesius didelė „Gubojos“ paroda veikė Zvejų kultūros rūmuose. Ninos Lisinos darbai buvo eksponuoti Jūreivių tarpineisio poilsio bazėje „Vėtrungėje“. Palangos knygyne dabar galima pamatyti studijos vadovo Alekso Ilginio darbų. Dalis studijos narių darbų keliauja su paroda po žvejybos laivyno laivus.

Studijos nariai ne tik mokosi piešti, bet ir stengiasi sudominti savo pomėgiu kuo daugiau dailės mėgėjų, veikliai propaguoja tapybą, ypač marinistinę.

Praėjusiais metais „Gubojas“ susidraugavo su Leningrado jūreivių kultūros rūmų tapybos studija. Baltijos jūrų laivininkystės darbuotojai turėjo progos susipažinti su klaipėdiečių kūryba Lietuvos TSR literatūros ir meno dienų Leningrade dienomis.

Keletas leningradiečių saviveiklinių dailininkų šią vasarą atostogavo „Gubojos“ kūrybos stovykloje Telšiuose. Šiuo metu klaipėdiečiai „Vėtrungėje“ gali pasižiūrėti Leningrado kultūros rūmų dailės studijos dailininkų paveikslų, kurie skiriasi atlikimo maniera ir tematika, tačiau visuose juose jaučiamas autorių meistriškumas. Įsimena dailininko V. Lukos pieštas Vladimiro Visockio portretas. Išraiškingas jo nutapytas Ikaras.

Parodos lankytojai ilgai stoviniuoja prie Viačeslavo Sragos — Leningrado studijos vadovo paveikslų. Įdomūs V. Smirnovo paveikslai, ypač „Marinos portretas“. Įspūdinga V. Kuršino „Audringa jūra“.

Lankytojų atsiliepimai patvirtina, kad klaipėdiečiams paroda patinka.

A. Ilginio nuomone, kūrybinis bendradarbiavimas su leningradiečiais ir kitais respublikos bei šalies saviveiklininkų kolektyvais nenutrūks ir ateityje.

Rugsėjo 5-ąją studija pradeda eilinius mokslo metus, naują kūrybos sezoną. „Gubojos“ dury, jos vadovų tvirtinimu, atviros visiems, kurie mėgsta dailę, žinoma, įskaitant ir Lietuvos jūrų laivininkystės darbuotojus. Rugsėjo 5 d. 19 val. Zvejų kultūros rūmuose įvyks organizacinis susirinkimas.

Draugiškam studijos kolektyvui, jo veteranams ir naujiesiems nariams linkime didelės kūrybinės sėkmės.

F. NIKOLAJEVAS

Lietuvos jūreivis Nr. 35. 1983.

Draugų rate

Glaudūs kūrybinės draugystės ryšiai sieja uostamiesčio Zvejų kultūros ir sporto rūmų ir Leningrado jūreivių kultūros namų kolektyvus. Leningradiečiai pakvietė mūsų miesto žvejų saviveiklininkus dalyvauti viename iš renginių, skirtų TSRS įkūrimo 60-mečiui — Tarybų Lietuvos dienose „Draugų rate.“

Trečiadienį į miestą prie Nevos išvyko daugiau kaip 60 Klaipėdos žvejų kultūros ir sporto rūmų meno saviveiklos kolektyvų dalyvių — kalmo kapela, tautinių, estradinių šokių rateliai, dailės lau-

dies studijos „Gubojas“ atstovai.

Uostamiesčio pasiuntiniai drauge su leningradiečiais dalyvaus teminiame vakare - koncerte, pasakojančiame apie Tarybų Lietuvą. Įdomu, kad šio vakaro scenarijų paruošė ir režisavo Leningrado N. Krupskajos kultūros institute studijuojantys Lietuvos atstovai. Drauge su uostamiesčio šokėjais, muzikantais teminiame vakare - koncerte dalyvaus Leningrado Valstybinės konservatorijos aspirantai — lietuviai. Be to, vakare dalyvaus įvairių specialybių Tarybų Lietuvos pasiuntiniai,

dirbantys Leningrado įmonėse ir laivyne.

Leningrado jūreivių kultūros namuose bus surengta „Gubojos“ darbų paroda. Joje eksponuojama 20 tapybos, 12 grafikos darbų, 14 medžio drožinių.

Uostamiesčio kultūros ir sporto rūmų meno saviveiklos kolektyvų atstovai susipažins su Leningrado istorinėmis - revoliucinėmis, architektūros, meno įžymybėmis, susitiks su Jūreivių kultūros namų savi-veiklininkais.

Ši išvyka, skirta TSRS įkūrimo 60-mečiui, yra pirmoji.

V. BARTUSKA

TARYBINĖ KLAIPEDA

4 psl. 1982 m. lapkričio 23 d.

Žemaičių Kalvarijoje su kraštotyrininku Konstantinu Bružu.

1982 m. Naujo nario priesaika. Aktorė N. Sabulytė.

1980 m. Vasaros pleneras Ventėje.

1982 m. Aleksandrava. "Gubojos" narių bendra stovykla su "Minijos" (Plungė) drožėjais.

Klaipėdiečiai—būsimajam muziejui

T.K. 1981 gegužės mėn. kalendorius 19 d.

Balandžio pabaigoje Bitėnuose (Šilutės rajonas) numatoma atidaryti memorialinį Martyno Jankaus muziejų. Vienas būsimąjo muziejaus ekspozicijos skyrius vadinsis „Martynas Jankus dailėje“. Čia numatoma eksponuoti anksčiau bei mūsų dienomis sukurtus meno kurinius, skirtus Mažosios Lietuvos visuomenės veikėjo, spaustuvininko ir žurnalisto Martyno Jankaus (1858—1946) atminimui.

Prie būsimąjo muziejaus ekspozicijos įrengimo nemaža prisideda ir klaipėdiečiai, dailininkai bei liaudies meistras.

Štai skulptorius Motiejus Norbutas sukūrė Martyno Jankaus atminimo medalį, dailininkas Aleksandras Ilginis, remdamasis ikonografinė medžiaga, baigia tapyti Martyno Jankaus portretą, liaudies meistras tapytojas Vaclovas Rimkus kuria siužetinę drobę, skirtą M. Jankui, Neringoje gyvenantis dailininkas Eduardas Jonušas būsimam muziejui jau padovanojo Martyno Jankaus portretą (pastelė).

Būtų gražu, jeigu prie spaustuvininko (kurio spaustuovėje

1904 m. pirmą kartą lietuvių kalba buvo išspausdintas K. Markso ir F. Engelso „Komunistų partijos manifestas“) Martyno Jankaus atminimo įamžinimo prisidėtų ir daugiau uostamiestyje gyvenančių dailininkų.

Šį kartą skaitytojų dėmesiui pateikiame neringiško tapytojo Eduardo Jonušo pastelės „Martynas Jankus“ reprodukcija. Nuotraukoje dešinėje matome dailininką Aleksandrą Ilginį prie baigiamos kurti drobės „Martynas Jankus“.

Bernardas ALEKNAVICIUS

A. Ilginis—kultūros žymūnas

Lietuvos TSR kultūros ministerijos kolegijos nutarimu Žvejų kultūros ir sporto rūmų dailės liaudies studijos „Guboją“ vadovui Aleksandrui Ilginiui suteiktas Lietuvos TSR kultūros žymūno vardas.

Į saviveiklinę dailę A. Ilginis atėjo 1962 metais, tarnaudamas Tarybinėje Armijoje. 1970 metais ėmėsi burti dailės mėgėjus prie žvejų klubo. Iš kuklaus piešimo būrelio išaugo didelio populiarumo susilaukusi dailės studija, kuriai 1978 metais buvo suteiktas liaudies studijos „Guboją“ vardas.

Siuo metu keturiose kūrybinėse sekcijose bei keliuose paruošiamosiose grupėse užsiiminėja daugiau kaip 200 dailės mėgėjų, kurių dauguma aktyviai dalyvauja studijos parodose, yra susilaukę nemaža respublikinių ir sąjunginių apdovanojimų, diplomų, garbės raštų.

A. Ilginio vadovaujama „Guboją“ šiandien — vienas populiariausių dailės mėgėjų sambūrių Klaipėdoje. Ir ne vien Klaipėdoje. Nemaža gubojiečių, tarp jų ir paties vadovo, darbų buvo eksponuota mėgėjiškos dailės darbų parodose užsienyje.

ŽVEJŲ KLUBO DAILĖS STUDIJAI — LIAUDIES STUDIJOS VARDAS

1970 metais didelio dailės entuziasto, šturmano A. Ilginio iniciatyvos dėka prie žvejų klubo buvo įkurta mėgėjiška dailės studija. Per aštuonetą metų ji išaugo į rimtą kūrybinę kolektyvą, kuriame šiuo metu užsilimnėja 20 dailės mėgėjų.

Dailės studija pradėjo gražią tradiciją — ruošti kilnojamas savo darbų parodas žvejybos laivuose. Studijos nariai aktyviai dalyvauja Liaudies meno draugijos Žemaitijos skyriaus ruošiamose parodose, tradiciniuose Žvejo dienos ir Jūros šventės renginiuose, suruošė 4 savo kūrybos parodas. 1977 metais dailės studijos narių darbai pabuvojo Pirmojo sąjunginio darbo žmonių meno saviveiklos festivalio „Vainikas Spaliui“ sąjunginėje parodoje, o iš sąjunginės parodos „Saviveiklininkai dailininkai — Tėvynei“ į uostamiesį atėjo net du diplomai: pirmojo laipsnio — dailės studijos nariui V. Normantui, antrojo laipsnio — A. Paukštaičiui.

Įvertinant žvejų klubo dailės studijos indėlį į žvejų ir uostamiesčio darbo žmonių kultūrinį gyvenimą ir išaugusį studijos narių meninį lygį, jai suteiktas liaudies dailės studijos „Guboją“ vardas.

Liaudies dailės studijos vardo suteikimo proga, studijos nariai miesto kultūros rūmuose suruošė savo darbų parodą.

Dailės entuziastus, susibūrusius į kūrybingą kolektyvą, pasveikino LKP Centro Komiteto biuro narys, Lietuvos Respublikinės Profesinųjų Sąjungų Tarybos pirmininkas A. Ferėnsas, įteikdamas nutarimą dėl liaudies dailės studijos „Guboją“ vardo suteikimo, Klaipėdos miesto kultūros skyriaus vedėja N. Navogreckienė, Liaudies meno draugijos Žemaitijos skyriaus, Žvejų klubo atstovai.

„TARYBINE (Mūsų inf.)
KLAIPĖDA 1978-V.40.

1978 m. Liaudies studijos
„Guboją“ vardo suteikimas.

1978 m. Studijos "Guboją" parodos atidarymas kino teatre "Vaiva".

Klaipėdos miesto dailės klubas "GUBOJA"

Klubo veiklos istorija

1970

• Klaipėdos žvejų kultūros klubo dailės studija įsikūrė 1970 metais. Tuomet joje buvo 14 narių.

1973-1988

• Dailės studijos "Guboja" pakilimo metai. Per 15 metų surengtos 127 bendros ir 98 personalinės parodos. Jos pakilimo metu-1988 metais –156 nariai. 1990 metais liaudies studijoje "Guboja" vien tik tapybos sekcijoje buvo 702 nariai.

1980-1983

• Dalyvaujama tarptautinėje marinistų parodoje "Inrybrom-80" Leningrade ir "Zemelblazma" (Ryga) kultūros rūmuose vykstančiose marinistų parodose. Parodos būdavo perkeliamos į Siguldą.

1986-1989

• Tuo metu studija turėjo 10 sekcijų: tapybos, grafikos, mažosios plastikos, jaunimo dailės, paruošiamoji grupė, dailininkų-pedagogų, vaikų piešimo būreliai (rusų ir lietuvių kalbomis), vaizduojamojo meno liaudies universitetas, foto-kino dokumentalistikos būreliai. Sekcijoms vadovavo 5 etatiniai dailininkai-vadovai. 13-ojo vasaros plenero metu Varduvoje 20 studijos narių įrengė literatūrinę memorialinę ekspoziciją, skirtą poetui Vytautui Mačerniui.

Dalyvauta tarptautinėse parodose, skirtose žvejų ir jūreivių profsąjunginėms konferencijoms, kurios vyko Tokio mieste Ginzos Kudan Kaikan Holle. Apdovanoti diplomais.

Paryžiuje vykusioje "Naivistų" parodoje studijos narė Liuda Popova buvo apdovanota atminimo medaliu bei garbės raštu.

Dalyvauta tarptautiniuose "Šlovė darbui" Maskvoje, kuriuose kasmet būdavo apdovanojami studijos nariai ir pati studija "Guboja".

1975-1990

• Lietuvos žvejybinio-gamybinio susivienijimo "Jūra" laivuose kasmet būdavo rengiamos kūrybinių darbų kilnojamos parodos.

1991-1994

• "Juodieji studijos gyvenimo metai". Studijos vadovas, norėdamas išsaugoti studijos tradicijas, narius, turta, dirbo be atlyginimo-visuomeniniais pagrindais.

1992

• DLS "Guboja" pradeda 24-ąją sezoną. Visuomeniniais pagrindais veikia dvi sekcijos- mažųjų formų (skulptūros) ir tapybos. Jiems vadovavo D.Jeffremovas ir A.Ilginis.

1994

• Lapkričio mėnesio potvarkiu Nr.573 miesto savivaldybėje įregistruoti Klaipėdos m. dailės klubo "Guboja" įstatai. Klubas tapo savarankiška Klaipėdos miesto visuomenine organizacija. Visi vadovai dirbo visuomeniniais pagrindais. Jaučiamas lėšų stygius.

1996

• Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Visuomeninių Organizacijų Įstatymu (1995 02 02 Nr.1-784) paruošta nauja įstatų redakcija, kuri Klaipėdos m. Valdybos sprendimu Nr.483 priimta 1996 10 24 d.

1997

• Liepos mėnesį 21-23 dienomis surengtas 1-asis (nepetraukiamai-20-asis) vasaros pleneras Ventės Rage. Rugsėjo 19d. AB "Ūkio Bankas" Klaipėdos filialo patalpose atidaryta pirmoji vasaros plenero darbų paroda. Sudarytas klubo renginių grafikas AB "Ūkio bankas". Klubinėje veikloje stengiamasi išsaugoti nuo 1970 metų kurtas tradicijas.

1998

• Stabilizavosi dailės klubo padalinių formavimas. Dabar klubas turi šias studijas: vaikų piešimo, jaunimo, paruošiamąją grupę (filialas Vėžaičiuose), jaunimo mados, mažosios tekstilės ir tapybos studiją suaugusiems.

1999

• 1999m. gegužės 16d. surengta išplėstinė dailės klubo "Guboja" kūrybinių darbų paroda "Guboja-29". Paroda vyksta UAB "Žvejų kultūros rūmai" patalpose. Parodoje dalyvauja 20 klubo narių.

2000

Jubiliejinė paroda "Gubojai-30", Klaipėdos parodų rūmuose. Dalyvauja 30 klubo narių.

2001

Liepos mėn. 13d. įvyko vasaros pleneras Biržuvėnuose. Plenerė dalyvavę dailininkai paliko po vieną darbą Biržuvėnų grafo Gurskio dvarui, Luokės seniūnijai, mokyklai.

2002

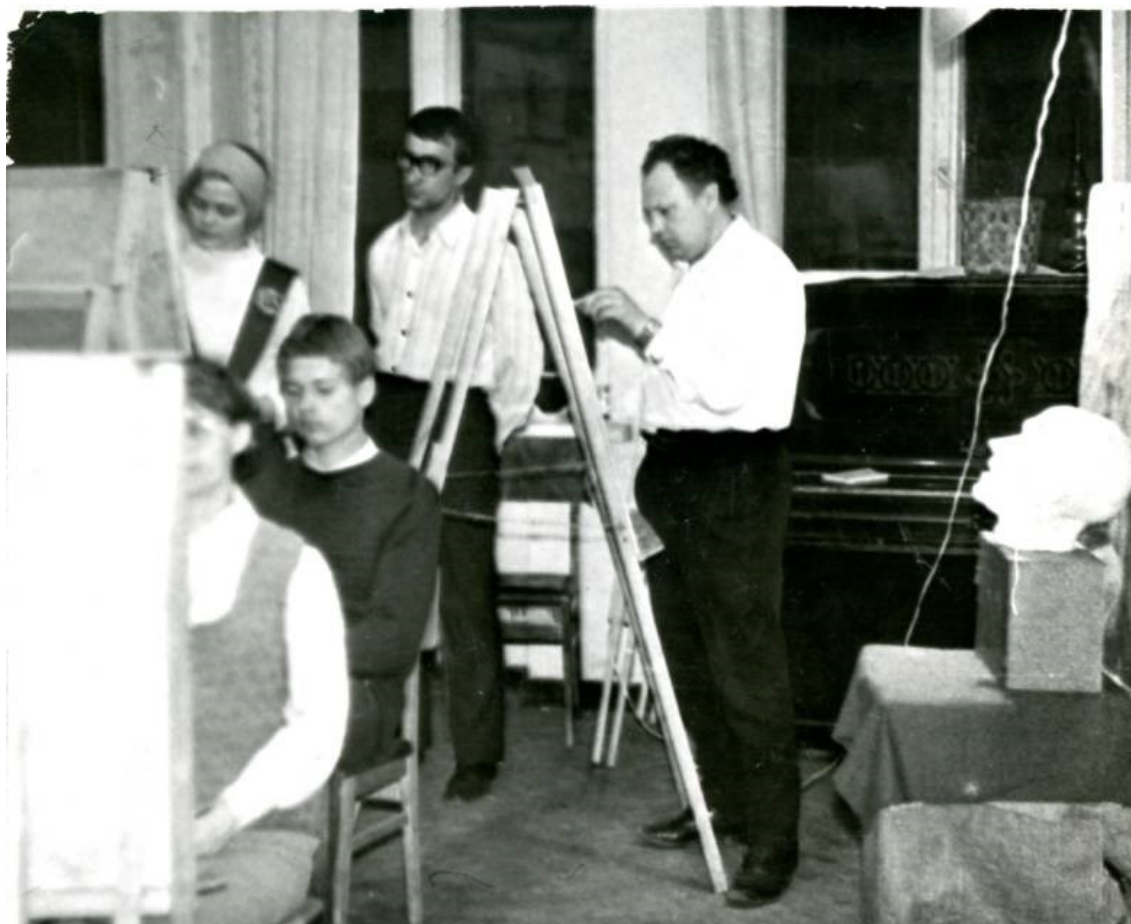
Klube veikia kūrybinė grupė /35 dailininkai/ ir vyksta mokomoji – švietėjiška veikla. Veikia 4 mokomosios studijos: tapybos suaugusiems, vaikų piešimo, jaunimo, paruošiamoji, stojantiems į aukštąsias meno mokyklas. Per 2002 metus studijas lanke virš 50 žmonių. Suaugusieji /20-64metu/ bandė atskleisti savo kūrybinės galias, vadovaujami dailininko A.Ilginio. Vaikų piešimo studija /6-13metu/ kartu su vadovė Regina Donbrauskaitė piešė vaikų jausmų pasaulį, jaunimas studijavo kompoziciją ir piešinio konstrukciją; gerą tradiciją palaiko trečius metus iš eilės įstojusieji paruošiamosios studijos nariai į Vilniaus Dailės Akademijos architektūros fakultetą ir Klaipėdos dizaino fakultetą.

Kartu su Žemaitijos dailininkų sąjunga "Gubojos" menininkai liepos 15-29 dienomis buvo kūrybinėje stovykloje prie Lukšto ežero, Varniuose.

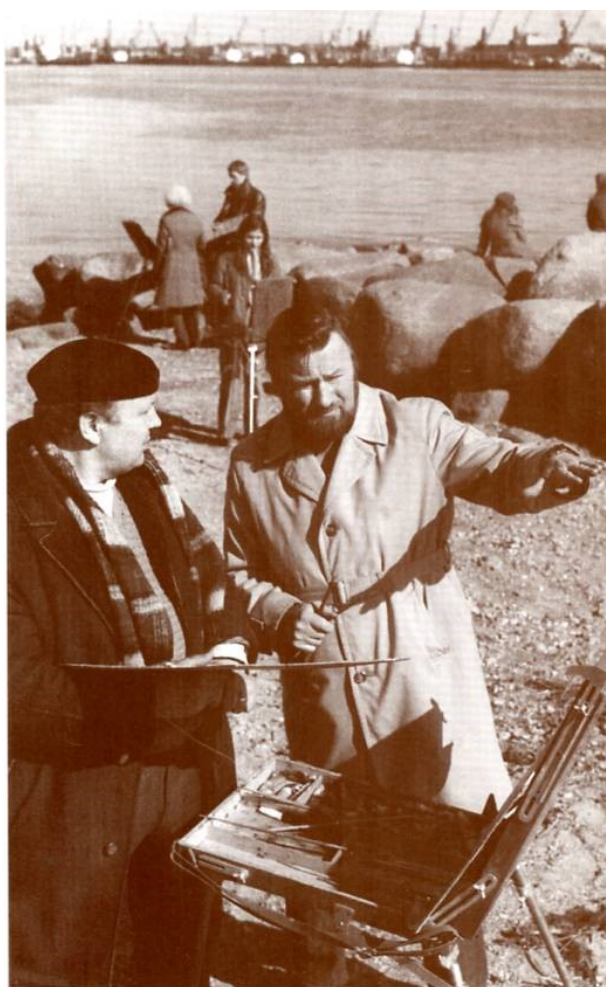
Per metus paruoštos 3 parodos:

- birželio mėn. vaikų piešinių paroda Žvejų Kultūros rūmuose, skirta vaikų gynimo dienai
- gegužės mėn. 46 piešinių paroda Jaunimo bibliotekoje
- plenero darbų paroda Varnių regioninio parko ir "Varnių piro" poilsiavietės patalpose.

Klubo veiklą palaiko mokomųjų studijų nario mokestis, per 2002 metus surinkta 2215 lt, patalpai apmokėti išnaudota 1800 lt. Skolų biudžetinėms įtaigoms klubas neturi.

1970 m. Žvejų klubo studijoje. M. Ilginienė,
A. Klemencovas, A. Litvinovas, A. Ulkė .

1971 m. Studijos narys, tolimojo plaukiojimo kapitonas J.Ulkė s
A.Ilginiu plenerė.

Parodoje pasižvalgius

Šiomis dienomis klaipėdiečiai ir uostamiesčio svečiai, apsilankę „Žemaitijos“ kino teatro foje, susipažįsta su savitais tapybos darbais. Juos sukūrė saviveiklinės Žvejų klubo dailės studijos nariai.

Saviveiklinė Žvejų klubo dailės studija įsikūrė prieš penkerius metus. Per tą neilgą laikotarpį studija išaugo ne tik patalpomis, vaizdinėmis priemonėmis, narių skaičiumi (nuo dešimties iki dvidešimt trijų), bet ir subrendo kūrybiškai, pelnė visuomenės pripažinimą. Per šį laikotarpį suruoštos šešios parodos Žvejų klubo patalpose, dalyvauta visose Jūros šventei ir Žvejo dienai skirtose Liaudies meno Žemaitijos skyriaus parodose. 1974 metais dalis studijiečių savo darbus eksponavo respublikinėje liaudies meno parodoje „Šlovė darbu“.

Ši Žvejų klubo saviveiklinė dailės studija, kurios organizatorius ir vadovas yra Aleksandras Ilginis, subūrė įvairaus amžiaus, skirtingų polinkių, sugebėjimų, charakterių ir išsilavinimo žmones. Studijoje lygiomis teisėmis dirba jūreivis ir darbininkas, kapitonas ir inžinierius, namų šeimininkė ir konstruktorė. Čia jie pamiršta buitį ir dienos nuovargį. Čia jie mokosi piešti ir tapyti, mokosi sukurti grožį, gilinasi į kūrybos paslaptis, diskutuoja meno klausimais.

Apie kūrybinius pasiekimus iškalbingai byloja Žvejų klubo dailės studijos suruošta paroda-ataskaita visuomenei, skirta Jūros šventei-76. Pirmiausia norisi išskirti keletą pagrindinių šios studijos veiklos bruožų.

Pirmą ir pagrindinį bruožą — jos tapybiškumą. Saviveiklinė Žvejų klubo dailės studija tuo, pagrindinai, ir skiriasi nuo liaudies meistrų-individualistų. Šios studijos vadovas Aleksandras Ilginis teisingai orientuoja studijiečius — tapybos keliu. Tiesa, jis teigia, kad studijoje vyrauja laisva kūryba ir dirba kas kaip moka. Jo uždavinys — suburti gabius dailėi žvejus ir truputį juos pamokyti piešti, tapyti.

Antras svarbus požymis — kūrybos įvairiaplaniškumas. Stilių gausumas ir įvairumas rodo, kad studijiečiai neignoruoja individualybės. Atvirkščiai, jie leidžia tam savitumui bujoti. Čia lygias teises turi realizmas ir primityviškumas, gamtos formų apibendrinimas ir jų detalizavimas.

Ir trečias šios studijos bruožas būtų teminis kryptingumas. Studijiečių dauguma vienaip ar kitaip surišti su jūra, kuria jūros vaizdas, vaizduoja pajūrio gamtą, jo žmones. Šioje parodoje ypač ryškus teminis — jūrinis kryptingumas.

Didžiausią parodos dalį savo paveikslais yra „užkariavęs“ jūreivis Algis Paukštaitis. Jis betarpiškai vaizduoja jūrą (paits plaukaloivais), kelionių metu sutiktus žmones („Port-Etjeno krantinė“), ledkalnius („Ledkalnis“), svetimus kraštus („Rytas Plimute“, „Tenerifės sala“ ir kiti). Jo darbai labai realistiški. Tapytojas siekia tiksliai perteikti gamtos formas, erdvę ir, tuo pačiu, jo paveikslų koloritas vieningas. Kolorito pagalba, o jis dažniausiai šviesus, optimistiškas, Algis Paukštaitis perteikia peizažo nuotaiką, gamtos laiką. Panašiu būdu tapo ir Aleksandras Litvinovas. Jis, kaip ir Algis Paukštaitis, detalizuoja gamtos formas, ieško bendro paveikslų kolorito. Tačiau Aleksandro Litvinovo darbai ženkliai skiriasi nuo Algio Paukštaitio spalviniu sprendimu. Jo paveikslai dideli ir vaizduoja jūrą — „Burlaivis“, „Gaivus vėjelis“. Aleksandras Litvinovas tapo tik dviem spalvomis — mėlyna ir balta. Jis savo darbuose perteikia jūros didingumą, jos beribę erdvę. Bangų, debesų ritmas paveikslams teikia dinamikos ir dramatiškos.

Visai priešingas spalviniu mastymu yra Ernestas Žvaigždinas. Jo paveikslai „Pavasaris“, „Melnrageje“, „Sode“ yra ryškių, dekoratyvinių spalvų, o gamtos formos apibendrintos. Šis tapytojas į pasaulį žvelgia optimistiškai, džiugiai ir jaunatviškai.

Juozo Ulkės jūra yra šviesi, puojanti ir žaismingai fantastiška — „Audronaša“, „Neramiai Baltija“.

Marytės Ilginienės darbuose (ji kuria pastele) siekiama temos ir formos apibendrinimo ir atskiromis gamtos formomis išgaunamas paveikslų įspūdis, jo dramatinė nuotaika — „Tyla“, „Ruduo“, „Naktis“.

Vytautas Normantas į pasaulį žvelgia vaiko akimis. Jo „Muzikantas“ iš triptiko atėjęs iš pasakų pasaulio. Jo muzikantas groja žydinčiuose laukuose, miesto gatvėse ir prie jūros. Paveikslėliai nedideli, miniatiūriniai, bet kiek juose nuoširdumo, atvirumo ir to meninio interpretavimo. Kazys Kymantas savo darbuose mėgsta formos apibendrinimą, sodrius ir tamsius spalvinius derinius — „Po lietaus“, „Laių kapinės“.

Olga Saugajeva, pamėgusi portretą, tiksliai atkuria žmogaus nuotaiką, o realistinė, artima peredvižnikams tapybos modeliuotė padeda jai detalizuoti veidą — „Autoportretas“, „Brolio portretas“.

Aldonos Šeputienės paveikslų piešinys dar nedrąsus, kiek suveltos figūrų formos, tačiau jos darbeliuose daug nuoširdumo, gero ir atviro naivumo, būdingo vaikams, ir meilės vaizduojamam žmogui — „Autoportretas“, „Sigutė“, „Švelnumas“.

Parodą labai pagyvina piešinėliai plunksnele iš natūros. Tai rodo, kad saviveiklinės Žvejų klubo dailės studijos lankytojus domina viskas, kas juos supa, kuo jie gyvena.

Saviveikliniams dailininkams norėtusi palinkėti gaivaus kūrybinio vėjo, naujų darbų ir kūrybinio tobulėjimo, kuriam nėra ribų.

Petras STONYS

Lietuvos žvejys
1976 VII-18

1973 m. Užsiėmimai žvejų klube. (Iš kairės į dešinę) J.Ulkė, A.Ilginis, A.Klemencovas, J.Griciūtė, M.Ilginienė.

1976 m. Plenere A.Klemencovas, A.Popova, A.Ilginis, J.Griciūtė, M.Ilginienė, J.Andrijanovas.

1976 m. Rusnė

1978 m. Rusnė

LIETUVOS RESPUBLIKINĖS
PROFESINIŲ SAJUNGŲ
TARYBOS
PREZIDIUMO
IR
LIETUVOS TSR
KULTŪROS
MINISTERIJOS
KOLEGIJOS

NUTARIMAS
VILNIUS

1978-IV-11, pr. Nr. 18

UZ KŪRVINGA VEIKLĄ IR AUKŠT.
IDEJINĮ MENINĮ LVGI SUTEIKTI

KLAIPĖDOS ŽVEJŲ KLUBO
DAILĖS STUDIJAI LIAUDIES
KOLEKTYVO VARDĄ
« GUBOJA »

LIETUVOS
RESPUBLIKINĖS
PROFESINIŲ
SAJUNGŲ
TARYBOS
PIRMININKAS

LIETUVOS TSR
KULTŪROS
MINISTERIJOS
KOLEGIJOS
PIRMININKAS
KULTŪROS
MINISTRAS

1991 m. III– ojo ordino vienuolis Gabrielius
su Aleksandru Ilginiu Orvidų sodyboje.

Panaudota Marytės Ilginienės archyvų medžiaga.

*Parengė Klaipėdos miesto savivaldybės I. Kanto viešosios bibliotekos Meno skyrius
2022 m.*